

for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold.

Efter lovens § 14, stk. 4, har Forbrugerstyrelsen derudover bemyndigelse til at træffe afgørelse på nævnets vegne i visse sager i overensstemmelse med nævnets praksis og i andre sager, hvor der ikke er tvivl om sagens udfald. Bemyndigelsen efter stk. 4 har typisk været anvendt i ukomplicerede sager og i sager, hvor den erhvervsdrivende ikke har svaret i sagen. Denne mulighed blev indført med lov om forbrugerklager i 2003 med henblik på at koncentrere nævnets indsats om sager af mere principiel karakter og for at gøre sagsbehandlingstiden kortere.

2.3. Genoptagelse

Når Forbrugerklagenævnet eller et godkendt, privat klage- eller ankenævn har truffet afgørelse i en klagesag, har begge parter i dag ret til at begære sagen genoptaget. Beslutningen om, hvorvidt en sag skal genoptages, træffes af formanden for nævnet og forudsætter, at der foreligger særlige grunde herfor. Der er i dag ikke nogen frist for, hvornår en sag kan begæres genoptaget. En afgørelse truffet af sekretariatet kan under samme betingelser genoptages af sekretariatet. Afviser sekretariatet at genoptage sagen, er der klageadgang til nævnets formand. Træffes der beslutning om genoptagelse, skal sagen forelægges nævnet. Reglerne herom findes i bekendtgørelse om forbrugerklager §§ 15 og 16 og er ligeledes fastsat i vedtægterne for de godkendte, private klage- eller ankenævn.

2.4. Nævnsafgørelsens retlige status

En afgørelse truffet af Forbrugerklagenævnet eller de godkendte, private klage- eller ankenævn er efter gældende ret ikke bindende for parterne og kan derfor ikke tvangsfuldbyrdes efter reglerne i retsplejeloven.

Efterlevs en afgørelse ikke af den erhvervsdrivende, er forbrugeren derfor henvist til at indbringe sagen for domstolene.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Ændring af lov om forbrugerklager

3.1.1. Tvangsfuldbyrdelse og forkyndelse

Lovforslaget indebærer, at et klage- eller ankenævn fremover skal forkynde en afgørelse for den erhvervsdrivende, hvis forbrugeren har fået helt eller delvist medhold. Kravet om forkyndelse skal ses i sammenhæng med, at nævnsafgørelserne nu under visse betingelser vil kunne tvangsfuldbyrdes over for den erhvervsdrivende.

Hvis den erhvervsdrivende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, skal den pågældende skriftligt meddele det til nævnet inden en frist på 30 dage fra forkyndelsen af afgørelsen. Forholder den erhvervsdrivende sig passivt, vil afgørelsen efter udløbet af fristen kunne tvangsfuldbyrdes. Den erhvervsdrivende skal efter lovforslaget oplyses om sin retsstilling i forbindelse med forkyndelsen.

Hvis den erhvervsdrivende inden for fristen skriftligt meddeler nævnet, at den pågældende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, er det som hidtil op til forbrugeren at indbringe sagen for domstolene. Forbrugerstyrelsen vejleder i den forbindelse forbrugeren om mulighederne for fri proces og retshjælpsdækning og kan udtage stævning på forbrugeren vegne.

For at undgå, at en forbrugers retsstilling skal være forskellig afhængig af, om forbrugeren klage skal behandles ved Forbrugerklagenævnet eller ved et godkendt, privat klage- eller ankenævn, omfatter lovforslaget både afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet og de godkendte, private klage- eller ankenævn.

Om grundlaget for og fremgangsmåden ved tvangsfuldbyrdelse henvises til pkt. 3.2. nedenfor.

3.1.2. Genoptagelse

Der er i dag ikke fastsat en frist for, at en part kan anmode om at få genoptaget en sag, når der er truffet afgørelse i en klagesag. For de afgørelser, hvor forbrugeren har fået helt eller delvist medhold, fastsættes der i den foreslåede nye bestemmelse i § 4 b, en frist for den erhvervsdrivende på 30 dage for at anmode om at få genoptaget sagen. Efter udløbet af fristen kan der ikke længere ske genoptagelse af sagen. Bestemmelsen regulerer alene den erhvervsdrivendes adgang til genoptagelse. Forbrugeren adgang til at begære en sag genoptaget begrænses således ikke ved lovforslaget.

3.1.3. Nævnssekretariaternes sagsbehandling

Forbrugerklagenævnet er en offentlig myndighed, og nævnets sagsbehandling skal derfor ske i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, ligesom forvaltningsloven og offentlighedsloven gælder for nævnet.

De godkendte, private klage- eller ankenævn er ikke myndigheder, men private organer, og er derfor ikke omfattet af bl.a. forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forbrugerklagelovens § 5, stk. 4, fastsætte regler for godkendelse af private klage- eller ankenævn. Af forarbejderne til § 5 fremgår, at det er ministeren, der fastlægger kriterierne for godkendelse af klagenævn, og at der